

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 41/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Hrivnákom, advokátom, Križna 44, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16C/28/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16C/28/2023. Navrhuje vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietahov, priznať finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 30. mája 2023 žalobu na Okresnom súde Bratislava I, ktorý v dôsledku reorganizácie zanikol. Podľa názoru sťažovateľa sa súd opakovane dopúšťa nečinnosti. Argumentuje tým, že až po vyše 14 mesiacoch bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku (29. júla 2024). Po jeho zaplatení súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe 29. októbra 2024, ktorý doručil svoje vyjadrenie súdu 28. novembra 2024. Sťažovateľ reagoval na vyjadrenie žalovaného 21. februára a 21. augusta 2025. Súdu vyčíta, že dosiaľ ani len neurčil termín pojednávania vo veci. K opísanému priebehu konania rozsiahlo argumentuje judikatúrou ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva. K právnej a faktickej zložitosti veci uvádza, že vec nie je po právnej stránke zložitá a neobsahuje medzinárodný prvok. Napriek uvedenému dodáva, že zložitost' veci nie je podstatná pre posúdenie sťažnosti, keďže súd od podania žaloby nerozhodol.

Zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom neprispel k priet'ahom a na výzvy súdu reagoval v stanovených lehotách.

3. Na základe uvedeného s'ťažovateľ namieta neprimeranú dĺžku napadnutého konania a je toho názoru, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušovaniu jeho označených práv.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná s'ťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej s'ťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd úvodom konštatuje, že s'ťažovateľ v s'ťažnosti neuviedol, čo je predmetom napadnutého konania a k s'ťažnosti nepriložil žiadne dôkazy o jeho existencii. Vychádzajúc z opisu priebehu napadnutého konania v súčinnosti s mestským súdom, zisťoval, čo je predmetom napadnutého konania a či priebeh napadnutého konania zodpovedá tomu, ako ho opisuje s'ťažovateľ.

6. Ústavný súd zistil, že predmetom napadnutého konania je nárok s'ťažovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej Slovenskou republikou v príčinnej súvislosti s nesprávnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času.

7. Je pravdou, že mestský súd vyzval s'ťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie žaloby až po štrnástich mesiacoch od podania žaloby. Následne realizoval nevyhnutné úkony v súvislosti s prípravou na pojednávanie (zaslanie žaloby s výzvou na vyjadrenie, s duplikou a replikou). Dňa 19. januára 2026 bol určený termín pojednávania na 16. február 2026.

8. Možno konštatovať, že mestský súd nepostupuje plynulo, bez priet'ahov, ale intenzita zbytočných priet'ahov v kontexte celkovej dĺžky napadnutého konania nedosahuje intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv s'ťažovateľa. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 96/2011).

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú s'ťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Tento záver podporuje aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka

súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy a zložitosti veci, nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. II. ÚS 344/2020).

10. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu